

TRØNDELAG
TEATER

TEATER

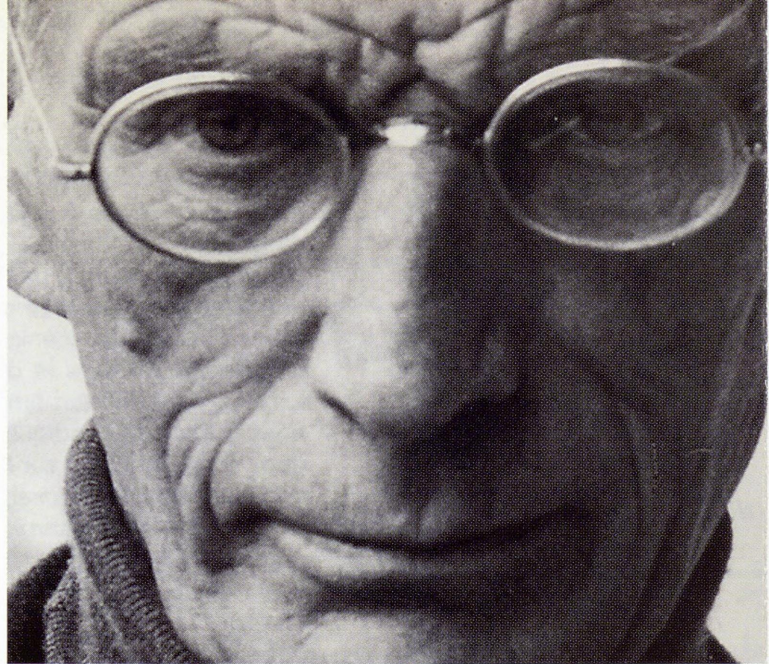

KJELLEREN

deilige dager

deilige dager

forfatter	Samuel Beckett
oversatt av	Kirsten Sørлие
regi / scenografi	Eva Jørgensen
masker	Anne Wickstrøm / Bjørg Skutle
lys	Sivert Lundstrøm
lyd	Mikael Gullikstad
inspisient / sufflør	Tina Pedersen
rekvisitør	Turid Bjørnsen
foto fra prøvene	Lasse Berre
program	May Selmer
ansvarlig utgiver	Catrine Telle
rettigheter	Nordiska Strakosch Teaterforlaget

DRAMATIKK

Eleutheria

Mens vi venter på Godot

Sluttspill

Spill uten ord

Krapps siste spole

Deilige dager

Play

Come and go

Eh Joe (for TV)

Breath

Hørespill, dikt og
prosatekster

ROMANER

Murphy

Molloy

Malone dies

The unnameable

How it is

Watt

First love

Mercier and Camier

Selvbevissthet er ett element i Becketts syn på vår svimmelhet, men bare som en frukt av vår grådige vilje til å overleve ...

Harold Bloom i *Vestens litterære Kanon*

Enn det da!

Bare å komme på det. Sette en dame i en sandhaug eller ørken eller hvor denne siste utpost egentlig befinner seg. Hun lar skravla gå som kjerringer flest. Vi venner oss jo til det meste. Selv å sitte i sand til livet i uutholdelig hete med en mann som svarer med enstavelsesord. Alt går. Og alt går litt verre hele tiden. Men nesten helt umerkelig.

Dette er situasjonen i *Deilige dager*. Den er helt ute i tåka og helt alminnelig og gjenkjennbar. Jeg så stykket på Amfiscenen på Nationaltheatret for mange år siden. Jeg kan jo ikke ha forstått bæret. Hva visste

jeg om tenner som løsnat og døden som nærmet seg. Jeg husker at optimismen og livsgleden var det som gjorde det så vittig og spesielt. Willy synes jeg var bare snål.

I dag ser jeg det helt annerledes. Men møtet med teksten har gjort like stort inntrykk på meg denne gangen. Det var et stort ønske i ensemblet om å arbeide med Beckett. Eva Jørgensen, som er dansk instruktør, var på besøk og nevnte at hun hadde tenkt mange ganger på å lage *Deilige dager* med flere Winnier. Og slik ble det. Det er noe herk av en

tekst å øve inn med alle Becketts regjebemerkninger. Selv ikke den minste pause er overlatt til tilfeldighetene. Alle skuespillerinner over hele verden har på et tidspunkt i prosessen forbannet Beckett. Vi som tilskuere kan derimot glede oss over en fantastisk teatertekst. Og for hver gang jeg ser stykket, blir min beundring for forfatteren bare større. Det rare stykket rommer så mye. Bare å komme på det! Enn det da ...
God fornøyelse!

Nasjonalbiblioteket
Depotbiblioteket

Catrine Telle
Teatersjef

Gerdi Schjelderup:Winnie

Hege Rohde:Winnie

Jan Frostad:Willie

Marianne Meløy:Winnie

Mona Jacobsen:Winnie

Wenche Strømdahl:Winnie

